

عنوان مقاله:

نقش بادگیر در بهینه سازی مصرف انرژی و منابع و توسعه پایدار شهرهای کویری

محل انتشار:

ششمین همایش مقررات ملی ساختمان (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

الهه محمدزاده لطفی - کارشناس ارشد مرمت و احیاء بناها و بافت های تاریخی، مدرس دانشگاه

اراسته ملاکین - کارشناس ارشد مرمت و احیاء بناها و بافت های تاریخی، مدرس دانشگاه

خلاصه مقاله:

سالیان یس دراز، بادگیر یکی از اجزاء مهم معماری، با اشکال مختلف در شهرهای مرکزی و جنوبی ایران استفاده می شده که هر کدام بر حسب ارتفاع و جهت باد مطلوب طراحی و اجرا شده اند. نحوه تعامل انسان با محیط از دیر زمان مسئله ساز بوده و معمایی است که از گذشته تا به امروز فکر انسان را به خود مشغول ساخته است. جریان بادها تأثیر قابل توجهی در مکان یابی، شکل و معماری محل سکونت انسانها داشته اند. تنوع بادها از نظر جهت، سرعت، میزان رطوبت و فصل وزش، تأثیرات متفاوتی بر مجتمع های زیستی به جا گذاشته اند و انسان اندیشمند را در استفاده هر چه بهتر از این انرژی طبیعی واداشته است. بادگیر نحوه برخورد مناسبی در استفاده بهینه از باد است که در نتیجه آن تهویه طبیعی در بنا بوجود می آید. هدف اصلی این مقاله شناخت یکی از اندام های معماری بومی و تاریخی ایران، در رسیدن به جواب سئوالی است که چگونه می توان از انرژی طبیعی به شکل طبیعی آن استفاده کرد و به توسعه ایی پایدار که نیازهای حاضر را بدون به مخاطره انداختن توانایی نسل های آینده برای تأمین نیازهایشان، برآورده می کند، رسید.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، بهینه سازی مصرف انرژی، بادگیر، اقلیم گرم و خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/554982>

